

กระพี้เขาควาย

Dalbergia cultrate Graham ex Benth.

ชื่ออื่น

กระพี้ (ภาคกลาง); กระพี้เขาควาย (อุดรธานี, ราชบุรี); เกิดเขาควาย (ภาคเหนือ); เกิดแดง (แม่ฮ่องสอน, ลำปาง); เกิดดำ (กาญจนบุรี ภาคเหนือ); กำพี้ ชิงชัน (เพชรบูรณ์); กำพี้เขาควาย แดงดง (เลย); จักจั่น เวียดนาม (เจียว - เชียงใหม่); มะขามป่า (เชียงใหม่); เส่งพลีแดละ (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); อีเม็ง ไบমন (อุดรธานี)

ชื่อสามัญ

Burma blackwood

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 15 - 25 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่ม ใบ ใบประกอบขนนกปลายคี่ เรียงสลับ ใบย่อย 7 - 13 ใบ เรียงสลับ รูปไข่กลับหรือรูปไข่กลับแกมรูปขอบขนาน ดอก ออกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนงตามง่ามใบใกล้ยอด ดอกดกดูคล้ายเป็นกระจุก ดอกรูปดอกถั่ว กลีบเลี้ยงเล็ก ติดกันคล้ายรูปถ้วยตื้น ๆ กลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 9 อัน ก้านชูอับเรณูติดกันเป็นแผ่น ฝักแบนรูปคล้ายกระสวย ฝักตรงหรือโค้งงอเล็กน้อย ฝักแก่ไม่แตก เมล็ดสีน้ำตาล คล้ายรูปไต ส่วนมากมีเพียงเมล็ดเดียว ฝักที่มี 2 - 3 เมล็ด พบน้อยมาก

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบกระจายในป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง ทั่วไปทุกภาคของประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

เนื้อไม้ใช้ในงานก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมีนาคม - เมษายนให้ดอกสีขาวอมชมพู